

Anden påskedag

Den første dag i ugen, tidligt om morgenen, mens det endnu var mørkt, kom Maria Magdalene ud til graven, og hun så, at stenen var flyttet fra graven. Så løber hun hen til Simon Peter og til den anden discipel, ham, som Jesus elskede, og siger til dem: »De har flyttet Herren fra graven, og vi ved ikke, hvor de har lagt ham.« Så kom Peter og den anden discipel og ville ud til graven. De løb begge to, men den anden discipel løb foran, hurtigere end Peter, og nåede først til graven; han bøjede sig ind og så linnedklæderne ligge der, men han gik ikke ind. Simon Peter, som fulgte efter ham, nåede nu også frem; han går lige ind i graven og ser linnedklæderne ligge der og klædet, som Jesus havde haft over hovedet; det lå ikke sammen med linnedklæderne, men rullet sammen på et sted for sig selv. Da gik også den anden discipel derind, han, som var kommet først til graven, og han så og troede. Indtil da havde de nemlig ikke forstået Skriftens ord om, at han skulle opstå fra de døde. Disciplene gik så hjem igen.

Men Maria stod udenfor ved graven og græd. Som hun nu stod der og græd, bøjer hun sig ind i graven og ser to engle i hvide klæder sidde dér, hvor Jesu legeme havde ligget, én ved hovedet og én ved fødderne. De sagde til hende: »Kvinde, hvorfor græder du?« Hun svarede: »De har flyttet min Herre, og jeg ved ikke, hvor de har lagt ham.« Da hun havde sagt det, vendte hun sig om, og hun så Jesus stå der; men hun vidste ikke, at det var Jesus. Jesus sagde til hende: »Kvinde, hvorfor græder du? Hvem leder du efter?« Hun mente, det var havemanden, og sagde til ham: »Herre, hvis det er dig, der har båret ham bort, så sig mig, hvor du har lagt ham, så jeg kan hente ham.« Jesus sagde til hende: »Maria!« Hun vendte sig om og sagde til ham på hebraisk: »Rabbuni!« – det betyder Mester. Jesus sagde til hende: »Hold mig ikke tilbage, for jeg er endnu ikke steget op til Faderen; men gå hen til mine brødre og sig til dem: Jeg stiger op til min fader og jeres fader, til min Gud og jeres Gud.« Maria Magdalene gik hen og fortalte disciplene: »Jeg har set Herren,« og at han havde sagt dette til hende.

Joh. 20,1-18

At genkende den opstandne

MOGENS G JENSEN

Tanken

Alle fire evangelister er enige om, at Jesus er opstået fra de døde, og at graven er tom. De er enige om, at det er en kvinde, der først besøger Jesu grav, og at der er tale om

Maria. Men Johannes skriver direkte, at det er Maria Magdalene. Hun er en af de mange disciple, som fulgte Jesus, da han vandrede omkring i Israel. Hun er blevet en discipel af Jesus, da han drev hele syv dæmoner ud af hende. Hun skylder ham med andre ord sit liv. Hun vidste om nogen, at et menneske må have en herre, for ellers er der nogen eller noget, der tager magten og styringen i ens liv.

Troen

Alle, der kalder sig kristne, er enige om, at Jesus er opstået og lever i dag. Men så hører enigheden også op. For der er meget stor forskel på, hvad man lægger i den sætning: 'Jesus er opstået fra de døde.' En præst i København blev citeret for ikke at tro på Jesu legemlige opstandelse. Den stedlige biskop indkaldte ham til samtale og idømte ham den sanktion, at han skulle belæres af en vejleder, en professor på Universitetet. Det viste sig dog snart, at professoren heller ikke troede på Jesu legemlige opstandelse. Og så var man jo lige vidt. Begge gik nemlig ud fra, at hvis Jesus er legemlig opstået, hvordan kan han så gå gennem lukkede døre, som der berettes om i det Ny Testamente. Nej, det kan ikke lade sig gøre. Ergo må han kun være stået op i åndelig forstand.

Et sognebarn stillede en dag det spørgsmål med på henblik på professorens vejledning af den vantro præst: 'Hvordan kan en blind lede en blind?' Nej, det må du nok spørge om. For selvfølgelig kan en, der er blind for opstandelsens fysiske virkelighed, da heller ikke vejlede en anden, der er lige så blind for opstandelsens fysiske virkelighed.

De to gange Maria og de to mandlige disciple, Simon Peter og formentlig Johannes, er også blinde for Jesu legemlige opstandelse. Maria fx forveksler stemmen, der taler til hende, med havemandens. Men den store forskel på Maria og den moderne professor er, at det er et problem for Maria, at Jesus er forsvundet. Hun græder. Hun sørger. Det gør teologiprofessoren ikke.

I modsætning til de fleste af de 12 disciple er Maria hos Jesus, da han dør. Hun følger ham hele vejen. Til den bitre ende. Hun er også blandt de første, der søger ud til graven tidligt om morgenen næste dag. Hun vil ære Jesus. Det var jo ham, der havde givet hende sit liv tilbage. Hun ville fastholde den forandring, han var skyld i. Hun græder, for hun forstår, hvor umuligt et liv bliver uden Jesus. Så vil hun bare falde tilbage til sin gamle livsstil, og dæmonerne vil igen overtage styringen af hendes liv.

Hvorfor kan Maria ikke genkende Jesus, da hun endelig møder ham? Det var jo kun to dage siden, hun havde set ham hænge på korset. Så sent som om fredagen havde hun set ham, og nu kan hun ikke genkende ham, men forvekslede ham med en gartner.

Svaret er, at Jesus har forvandlet sig. I 1. Kor. kap 15 forklarer Paulus nærmere om opstandelsen. Her taler han om et opstandelseslegeme. Han siger fx.: 'Der bliver sået et sjæleligt legeme, der opstår et åndeligt legeme.' (v. 44). Jesus ser ganske enkelt anderledes ud efter opstandelsen, end han gjorde før. Som det nye opstandelsesmenneske kan han gå gennem lukkede døre. Og samtidig være helt som den, de kendte fra før.

Når Jesus siger Marias navn, genkender hun ham. Hun udbryder: 'Rabbuni', der betyder mester. Nu tror Maria! Nu genkender hun sin mester og herre. Nu dæmrer det for hende, og hun får troen og tilliden tilbage. Og en helt ny fremtid ligger foran hende. Hun er ikke alene, for hun ved nu, at hendes herre og mester lever. Og hun ved, at han er gået foran hende og de andre disciple. 'Hold mig ikke tilbage, for jeg er endnu ikke steget op til Faderen; men gå hen til mine brødre og sig til dem: Jeg stiger op til min fader og jeres fader, til min Gud og jeres Gud.'

Hvilket glædeligt budskab.

'Min fader og jeres fader, min Gud og jeres Gud.' Her samles i en kort sætning betydningen af hele påsken lige fra skærtorsdag til påskedag. For nu må vi kalde Gud for vores far og vores Gud. Maria ønsker at fastholde Jesus som ham, hun nu genkender.

Men Jesus vil og kan ikke fastfryses i et stillbillede til evig tid. Han er hele tiden på vej mod nye mål og mennesker, for han vil så gerne give alle mennesker del i opstandelsens glæde. Derfor må vi også bevæge os, hvis vi vil bevare vores erfaring af den opstandne Jesus. Åndelig erfaring er aldrig en gentagelse af tidligere tiders erfaringer, men altid et nyt møde med den opstandne.

Udfordringen

Kender du til den erfaring, at alt ser ufremkommeligt ud, og så møder du alligevel den opstandne og hører ham sige dit navn?